

گزارش

رئیس جمهور:

تصمیمات غیرکارشناسی نتیجه حذف نخبگان است

رئیس‌جمهور بر ضرورت نقش‌آفرینی دانشگاه‌ها در حل مسائل ملی و منطقه‌ای تأکید کرد و خواستار مشارکت فعال دانشگاهیان در اصلاح نظام بودجه‌ریزی، اقتصاد و مدیریت منابع شد. به گزارش از پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری، مسعود پزشکیان صبح دیروز در نشست هم‌اندیشی درباره همکاری دولت و دانشگاه‌ها برای حل مسائل ملی و منطقه‌ای اظهار کرد: آنچه در ذهن من وجود دارد، این است که تحقیق و فعالیت‌های علمی باید با هدف حل مسئله انجام و تلاش شود مسائل کشور برطرف شود. ما مسیرهایی را به اشتباه پیموده‌ایم و دانشگاه‌ها و استادان دانشگاه باید اعلام کنند که این مسیرها اشتباه بوده و راه درست را نشان دهند. در حوزه‌هایی مانند اقتصاد، اشتغال، مصرف انرژی و آب، نیازمند آن هستیم که استادان دانشگاه و دانشگاه‌ها راه‌حل ارائه دهند و مسئولیت حل مشکلات را برعهده بگیرند. رئیس‌جمهور همچنین با تأکید بر لزوم اصلاح نظام بودجه‌ریزی کشور گفت: به‌زودی دوباره به فصل بودجه‌ریزی می‌رسیم و اگر از هم‌اکنون به فکر اصلاح نظام بودجه‌ریزی باشیم، در فصل بودجه به دلیل فوریت و عجله‌ای که ایجاد می‌شود، دوباره همان شیوه‌های بودجه‌نویسی سال‌های گذشته تکرار خواهد شد. معتمد بودجه باید براساس عملکرد تنظیم شود، درحالی‌که هم‌اکنون بودجه بر مبنای یک تعریف از قبل مشخص تقسیم می‌شود و عملکرد در تخصیص آن تأثیری ندارد. پزشکیان اضافه کرد: لازم است از هم‌اکنون یک تیم دانشگاهی، به پیشنهاد خود دانشگاه‌ها، اصلاح نظام بودجه‌ریزی را آغاز و پیشنهادها را خود را ارائه دهد. اصلاح نظام بودجه‌ریزی یک فرایند پیچیده است و نمی‌توان برای همه دستگاه‌ها یک نوع بودجه‌نویسی را پیشنهاد داد. پیشنهادها باید اینکه دانشگاه‌ها می‌توانند بسیاری از مشکلات کشور را حل کنند، گفت: دانشکده‌های مختلف می‌توانند هرکدام در حوزه تخصصی خود مسائل و مشکلات کشور را بررسی و راه‌حل آن را ارائه دهند. به عنوان مثال، دانشکده شیمی می‌تواند بگوید چگونه می‌توان مواد اولیه لازم برای تولید دارو را در کشور تهیه کرد تا مجبور به واردات نشویم. در حوزه‌های دیگر هم می‌توان این کار را انجام داد؛ به عنوان مثال، معادن بسیاری داریم که با کمک دانشگاه می‌توان آنها را فعال کرد. رئیس‌جمهور به برخی بحران‌ها اشاره و اظهار کرد: در تهران با معضل کمبود آب مواجهیم و اینکه چگونه می‌توانیم آب این شهر را تأمین کنیم و شهر تا چه اندازه می‌تواند بزرگ شود. هوای تهران را چگونه می‌توان پاکیزه نگه داشت؟ دانشگاه‌ها می‌توانند در این حوزه وارد شوند و با دانش و نوآوری‌هایی که دارند، مشکل آب و هوا را حل کنند. مشکل آب مختص تهران نیست، حتی در شهرهای ساحلی مثل آبادان و خرمشهر هم مشکل آب داریم، درصورتی‌که به نظر با کمک دانشگاه‌ها می‌توان این مشکلات را حل کرد. پزشکیان با اشاره به ضعف نظام برنامه‌ریزی کشور گفت: بسیاری از مسائل و مشکلات ناشی از فقدان نظام برنامه‌ریزی صحیح است. این دانشگاه‌ها هستند که می‌توانند این نقطه‌ضعف را برطرف کنند. امروز کشوری مثل ترکیه، با وجود آنکه منابع آبی زیادی دارد و سدهای بزرگی ساخته، باز هم برنامه مقابله با خشک‌سالی دارد، اما ما که آب نداریم، چنین برنامه‌ای هم نداریم. رئیس‌جمهور با تأکید چندباره بر ضرورت ایفای نقش پررنگ‌تر دانشگاه‌ها در حل مسائل کشور اظهار کرد: دانشجویان ذهن باترزی دارند و می‌توانند راه‌حل‌های خلاقانه برای مشکلات ارائه دهند. برای حل مسائل کشور به افرادی با ذهن باز و خلاق نیاز داریم. پزشکیان با انتقاد از وضعیت معیشتی اعضای هیئت‌های علمی دانشگاه‌ها گفت: به دلیل محدودیت بودجه، دانشگاه‌ها قادر نیستند حقوق مناسبی به اعضای هیئت‌علمی پرداخت کنند و این مسئله موجب خروج نخبگان از فضای دانشگاهی شده است. رفع این وضعیت تنها با فعال‌سازی دانشگاه‌ها در فرایند حل مسائل کشور ممکن خواهد بود و دانشگاه‌ها باید به بازیگران اصلی در این عرصه تبدیل شوند. رئیس‌جمهور با اشاره به برنامه‌های دولت چهارم هم برای مشارکت‌دادن دانشگاه‌ها در عرصه رفع مشکلات، پیشنهاد داد که حل مسائل یک استان به طور آزمایشی به دانشگاهیان و نخبگان سپرده شود و افزود: می‌توان شرکت‌های زیان‌ده دولتی را نیز به دانشگاه‌ها واگذار کرد تا آنها را سودآور کنند و از این طریق درآمد هم کسب کنند. پزشکیان گفت: شیوه اداره دانشگاه‌های بزرگی مانند استغفور، هاروارد و آکسفورد می‌تواند برای ما الگوبخش باشد. رئیس‌جمهور با تأکید بر ضرورت مشارکت همه دیدگاه‌ها در فرایند تصمیم‌گیری عالمانه و منطقی در کشور گفت: این روزها شاهد آن هستیم که یک تصمیم بدون کار کارشناسی دقیق و تهیه پيوس‌های لازم، کل کشور را به دردسر انداخته است. اگر آن روز که این تصمیم را می‌گرفتند، به عنوان مثال یک جامعه‌شناس هم در جلسه حضور می‌داشت و ابعاد اجتماعی این تصمیم را تشریح می‌کرد، شاید به این شکل تصمیم‌گیری نمی‌شد. اگر هنگام تصمیم‌گیری از همه تخصص‌ها و حتی از افراد بومی و مشرف به مسائل، مانند امام‌جمعه کی شهر نیز دعوت شود، دیگر تصمیمات غیرکارشناسی که موجب بحران‌های گسترده در کشور می‌شوند، اتخاذ نخواهند شد.

حامد نقی‌لو، کارشناس سیاست خارجی: اگرچه در ظاهر، مذاکرات هسته‌ای ایران همواره حول محور دغدغه‌های امنیتی، نگرانی از تولید سلاح هسته‌ای و پایبندی به رژیم عدم اشاعه تعریف شده، اما در لایه‌های پنهان‌تر این منازعه بین‌المللی، ریشه‌هایی اقتصادی، فناورانه و ژئوپلیتیکی نهفته است که کمتر در فضای رسانه‌ای به آن پرداخته شده است. درواقع، آنچه‌غرب به‌ویژه ایالات متحده و متحدان اروپایی‌ی آن را درباره تداوم غنی‌سازی در ایران نگران می‌کند، فقط به ملاحظات نظامی محدود نمی‌شود، بلکه بخشی از این حساسیت، ناشی از چشم‌انداز ورود ایران به بازار جهانی محصولات هسته‌ای است، بازاری که شامل حوزه‌های راهبردی مانند تولید رادیوداروها، ایزوتوپ‌های پایدار، فناوری‌های پرتودرمانی، سوخت‌های هسته‌ای تحقیقاتی و حتی صادرات دانش فنی به کشورهای در حال توسعه است.

ایران، با پشت سر گذاشتن دوره‌ای دشوار از تحریم و خوداتکایی فناورانه، به نقطه‌ای از بومی‌سازی در چرخه سوخت هسته‌ای رسیده که می‌تواند جایگاهی مستقل و حتی رقابتی در برخی از بازارهای حساس هسته‌ای جهان کسب کند؛ جایگاهی که تاکنون در انحصار معدودی از قدرت‌های جهانی بوده است. این دگرگونی فقط در سطح اقتصاد انرژی قابل تحلیل نیست، بلکه توازن سنتنی قدرت در ساختارهای فنی و تجاری مرتبط با انرژی و فناوری هسته‌ای را نیز به چالش می‌کشد. ازاین‌رو، تلاش برای مهار غنی‌سازی در ایران، به نوعی تلاشی برای جلوگیری از ظهور یک بازیگر مستقل و غیرهم‌راستا در بازارهای حساس فناوری پیشرفته نیز هست؛ بازاری که پیوندی تنگاتنگ با ساختارهای نفوذ و سلطه دارد. این نوشتار تلاش دارد تا روی سطح رسمی مذاکرات، به بازخوانی نقشی پررنگ که انرژی هسته‌ای – به‌ویژه در شکل غیر نظامی و فناورانه آن – در بازتعریف جایگاه ایران در نظام ژئوپلیتیکی و اقتصادی جهانی ایفا می‌کند؛ نقشی که بی‌تردید در قلب مقاومت‌های پنهان و آشکار علیه دستیابی ایران به ظرفیت‌های پیشرفته این حوزه قرار دارد.

قدرت چانه‌زنی: ایران و بازی بزرگ انرژی

درحالی‌که برخی تلاش کرده‌اند مذاکرات هسته‌ای ایران را صرفا در چارچوب یک توافق فنی محدود کنند، واقعیت این است که مذاکرات هسته‌ای بخشی از راهبرد گسترده‌تر تهران برای افزایش نفوذ در معادلات بین‌المللی محسوب می‌شود. انرژی هسته‌ای نه‌تنها عاملی برای تأمین نیازهای داخلی، بلکه ابزاری در راستای افزایش قدرت چانه‌زنی در برابر تحریم‌ها و فشارهای دیپلماتیک است. در سال‌های اخیر، بسیاری از کشورها به بازی ژئوپلیتیک انرژی روی آورده‌اند و ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست. کشورهای اروپایی و آسیایی، در جست‌وجوی راهی برای متنوع‌سازی منابع انرژی خود،

۵۳۰	۵۳۱
ادمه‌از صفحه ۲	افزایش غنی‌سازی به ۶۰ درصد، پاسخی به خروج آمریکا از برجام در ۲۰۱۸ و عدم اجرای تعهدات اروپا بوده است. ادعاهای مربوط به «برنامه تسلیحاتی» ایران، بر اساس اسناد جعلی ارائه‌شده توسط اسرائیل بدون شواهد معتبر مطرح شده‌اند. ایران با بیش از ۴۵۰ بازرسی آژانس در سال ۲۰۲۴، یکی از شفاف‌ترین برنامه‌های هسته‌ای را دارد. این گزارش به‌جای تمرکز بر دیپلماسی، ابزاری برای توجیه فشارهای سیاسی غرب به نظر می‌رسد. به دنبال انتشار این گزارش از قبل هم قابل انتظار بود که بنیامین نتانیاهو به آن واکنش نشان دهد؛ کم‌اینکه نخست‌وزیر اسرائیل، گزارش مذکور آژانس را نشانه‌ای از «عزم ایران برای تکمیل برنامه تسلیحات هسته‌ای» خواند و خواستار اقدام جامعه بین‌المللی برای توقف آن شد. به گزارش رویترز، دفتر نتانیاهو مدعی است برنامه هسته‌ای ایران «صلح‌آمیز نیست».

این ادعاها از سئوی ژریمی مطرح می‌شود خود تنها دارنده سلاح هسته‌ای در منطقه است و از پیوستن به معاهده عدم اشاعه (NPT) خودداری کرده است. اسرائیل که بارها تهدید به حمله نظامی به تأسیسات هسته‌ای ایران کرده، از این گزارش برای تشدید فشارهای دیپلماتیک و نظامی استفاده می‌کند. این موضع‌گیری نه‌تنها با واقعیت‌های فنی برنامه هسته‌ای ایران همخوانی ندارد، بلکه نشان‌دهنده تلاش تل‌آویو برای حفظ هژمونی منطقه‌ای و جلوگیری از هرگونه توافق دیپلماتیک است.

محکومیت ایران در شورای حکام و تلاش غرب برای تشدید تنش

پس از انتشار گزارش جامع آژانس، خبرگزاری رویترز در مطلب دیگری گزارش داده که قدرت‌های غربی، به رهبری آمریکا،

چگونه مذاکرات، صحنه رقابت برای آینده نفوذ منطقه‌ای و بین‌المللی ایران است؟

بازی قدرت در سایه انرژی

نه‌تنها به نفت و گاز ایران، بلکه به برق هسته‌ای کشور نیز چشم دارند. این وابستگی می‌تواند در آینده نزدیک جایگاه ایران را در مذاکرات منطقه‌ای مستحکم‌تر کند.

استفاده از انرژی برای پیشبرد دیپلماسی

یکی از مهم‌ترین ابعاد پشت پرده مذاکرات، تلاش ایران برای کاهش تأثیر تحریم‌های اقتصادی از طریق توسعه زیرساخت‌های انرژی است. وابستگی گسترده نیروگاه‌های برق کشور به گاز طبیعی، عملاً توان صادراتی کشور را محدود کرده و قدرت چانه‌زنی ایران را در بازار انرژی کاهش داده است. در چنین شرایطی، سرمایه‌گذاری بر انرژی هسته‌ای راهی برای آزادسازی منابع صادراتی و افزایش درآمد‌های ارزی خواهد بود. از دیدگاه دیپلماتیک، ایران تلاش کرده است مسیرهای همکاری اقتصادی و انرژی را به عنوان ابزار بازدارنده در برابر فشارهای سیاسی به کار گیرد. برخی از مهم‌ترین مزیت‌های این راهبرد شامل مواردی مانند: افزایش وابستگی اقتصادی کشورهای منطقه به ایران است، به این معنا که صادرات برق و گاز ایران به کشورهای همسایه، موجب وابستگی متقابل شده و احتمال حمایت این کشورها از تحریم‌های بین‌المللی را کاهش می‌دهد. همچنین می‌تواند باعث کاهش تأثیر تحریم‌های نفتی شود و با جایگزینی منابع انرژی، ایران امکان فروش گاز و برق را خواهد داشت که راهی برای جبران محدودیت‌های ناشی از تحریم‌های نفتی است. دراین‌بین از تقویت مذاکرات منطقه‌ای هم نباید غافل شد که وابستگی انرژی کشورهایی مانند ترکیه، عراق و پاکستان به ایران، موجب خواهد شد که در مذاکرات امنیتی و اقتصادی، ایران در موقعیت برتری قرار گیرد.

بازدارندگی در برابر فشارهای بین‌المللی: ایران و آینده ژئوپلیتیک انرژی

در شرایطی که فشارهای خارجی بر ایران افزایش یافته است، تهران به دنبال ایجاد سازوکارهای بازدارنده برای مدیریت تهدیدات بین‌المللی است. انرژی هسته‌ای، علاوه بر بُعد اقتصادی، می‌تواند نقش مهمی در تقویت توان بازدارندگی ایران در برابر فشارهای سیاسی و امنیتی داشته باشد. توسعه نیروگاه‌های هسته‌ای و صادرات برق به کشورهای همسایه، موجب وابستگی بیشتر آنها به منابع ایران شده و احتمال اعمال فشارهای بین‌المللی علیه کشور را کاهش خواهد داد. با کاهش وابستگی داخلی به مصرف گاز و نفت، ایران قادر خواهد بود این منابع را در بازارهای بین‌المللی عرضه کند که موجب افزایش درآمد‌های ارزی و کاهش آسیب‌پذیری اقتصادی کشور خواهد شد. کشورهایی که نیازمند انرژی ایران هستند، در سیاست‌های تحریمی خود ملاحظات بیشتری اتخاذ خواهند کرد. این امر موجب تقویت قدرت چانه‌زنی تهران در مذاکرات منطقه‌ای و جهانی خواهد شد.

ابزاری سیاسی به نام آژانس

تأکید کرده‌اند ایران ادامه فشارها را علی‌رغم اقدامات مثبت خود، کامی در راستای فعال‌سازی مکانیسم بازگشت تحریم‌ها (انسپیک) می‌داند. تهران معتقد است ترونیکی اروپا (بریتانیا، فرانسه، آلمان) سیاست خود را برای دستیابی به توافقی که منافع همه طرف‌ها را تضمین کند، تغییر نداده است. عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، با تأکید بر اصل «نفی سلطه» در سیاست هسته‌ای ایران، گفته است: «توقف غنی‌سازی چیزی نیست مردم ایران نیز بار آن بروند». منابع المیادین افزوده‌اند ایران در برابر نقض حقوق هسته‌ای خود توسط اروپا دست روی دست نخواهد گذاشت و پاسخ‌هایش تأثیر منفی بر مذاکرات با واشنگتن خواهد داشت. این هشدارها نشان‌دهنده عزم ایران برای دفاع از حقوق خود و مقاومت در برابر فشارهای غیرقانونی است.

با توجه به آنچه گفته شد، بدیهی است هرگونه اقدام ضدایرانی در نشست شورای حکام، خاصه تلاش برای فعال‌کردن مکانیسم ماشه یا حتی احتمال صدور قطع‌نامه در راستای محکومیت ایران، می‌تواند مذاکرات حساس تهران و واشنگتن را که از طریق میانجیگری عمان در جریان است، به طور کامل بر هم بزند. ایران و آمریکا از آوریل ۲۰۲۵ پنج دور مذاکره برای دستیابی به یک «چارچوب سیاسی» برگزار کرده‌اند، اما فشارهای غرب، از جمله تهدید به قطع‌نامه و انسپیک، این تلاش‌ها را تضعیف می‌کند. عباس عراقچی، وزیر خارجه ایران، مذاکرات اخیر در رم را «سازنده» توصیف، اما تأکید کرده ایران خطوط قرمز خود را از جمله حفظ

چگونه انرژی هسته‌ای موجب تقویت امنیت ایران می‌شود؟

یکی از ابعاد کمتربررسی‌شده در این زمینه، نقش انرژی هسته‌ای در امنیت ملی و مقابله با تهدیدات خارجی است. انرژی، به عنوان یکی از ابزارهای قدرت، می‌تواند در راهبرد دفاعی و امنیتی کشور نقشی کلیدی ایفا کند. اگر ایران به‌جای وابستگی به صادرات نفت خام، بر تولید و فروش برق و گاز متمرکز شود، امکان مدیریت تحریم‌ها و کاهش آسیب‌پذیری اقتصادی کشور فراهم خواهد شد. همچنین کشورهایی که به انرژی ایران وابسته هستند، در تصمیم‌گیری‌های نظامی و امنیتی خود ملاحظات بیشتری اتخاذ خواهند کرد که موجب کاهش تهدیدات علیه ایران خواهد شد. دراین‌بین صادرات انرژی ایران به کشورهای همسایه، موجب وابستگی متقابل خواهد شد و در معادلات ژئوپلیتیکی، ایران را به بازیگری تأثیرگذار تبدیل خواهد کرد.

تقاطع منافع، بازی زمان و آینده نظم انرژی منطقه‌ای

در نقطه‌ای که ایران و غرب دوباره بر سر میز مذاکره نشسته‌اند، تنش‌زدایی از یک سو و حفظ اهرم‌های راهبردی از سئوی دیگر، بازی پیچیده‌ای را رقم زده است. ایالات متحده و متحدانش، در تلاش‌اند تا با تثبیت سطحی پایین از غنی‌سازی و محدودسازی ظرفیت‌های تحقیق و توسعه هسته‌ای ایران، نه‌تنها دغدغه‌های امنیتی خود را برطرف کنند، بلکه مانع از ورود ایران به بازار جهانی فناوری‌ها و محصولات هسته‌ای شوند؛ بازاری که تا امروز در انحصار قدرت‌های معدودی قرار داشته و حفظ این انحصار، بخشی از معماری قدرت غرب را تشکیل می‌دهد. از سؤی دیگر، ایران با تکیه بر تجربه‌های پیشین، خطوط قرمز خود را به روشنی ترسیم کرده است: حفظ ظرفیت‌های غنی‌سازی در سطح صنعتی، استمرار چرخه کامل سوخت هسته‌ای، تداوم تولید رادیوداروها و دیگر کاربردهای صلح‌آمیز و تضمین لغو مؤثر تحریم‌ها. این موارد نه‌فقط خواسته‌هایی فنی، بلکه اجزای ا راهبرد کلان تهران برای کاهش آسیب‌پذیری اقتصادی، افزایش نفوذ منطقه‌ای و تقویت بازدارندگی ملی است. مذاکرات فعلی، برخلاف گذشته، دیگر صرفا عرصه‌ای برای کنترل تهدید تلقی نمی‌شوند، بلکه میدان رقابتی برای تعریف نقش آینده ایران در نظم جهانی انرژی و فناوری هستند. از این منظر، هر توافق یا عدم توافق، نه پایان یک بحران، بلکه تعیین‌کننده مختصات بلندمدت تعامل ایران با ساختارهای قدرت جهانی خواهد بود.

آینده چه می‌گوید؟

اگر روند گفت‌وگوها به سمت توافقی واقع‌گرایانه و متوازن پیش برود، ایران می‌تواند وارد مرحله‌ای جدید از نقش‌آفرینی فناورانه در منطقه و حتی فراتر از آن شود؛ نقشی که نه با اتکا به سلاح – که جایی در دکتترین هسته‌ای ایران نداشته و ندارد- بلکه با سرمایه‌گذاری بر دانش، زیرساخت و نفوذ انرژی شکل گرفته است. اما اگر تلاش غرب برای مهار ظرفیت‌های راهبردی ایران به قیمت حذف ابزارهای قدرت ملی ادامه یابد، احتمال گذار به الگوی بازدارندگی فناورانه مستقل قوت خواهد گرفت؛ مسیری پرهزینه اما برگشت‌ناپذیر. ازاین‌رو آینده منازعه هسته‌ای ایران نه در خطوط فنی توافق، بلکه در تقابل نگاه‌ها به حق توسعه، عدالت فناورانه و بازیگری مستقل در جهان چندقطبی آینده رقم خواهد خورد. تهران امروز در موقعیتی ایستاده که نه‌تنها می‌تواند از یک بحران عبور کند، بلکه قابلیت آن را دارد تا تعریف جدیدی از قدرت در جهان پس‌انرژی فسیلی ارائه دهد؛ تعریفی که انرژی هسته‌ای در قلب آن قرار دارد.

زیرساخت‌های غنی‌سازی، کنار نخواهد گذاشت. تشدید تنش‌ها در شورای حکام می‌تواند ایران را به سمت اقدامات متقابل مانند افزایش غنی‌سازی یا کاهش همکاری با آژانس سوق دهد که به نوبه خود مذاکرات را پیچیده‌تر خواهد کرد. این در حالی است که ایران با حسن نیت در مذاکرات شرکت و تحت نظارت گسترده آژانس، شفافیت خود را حفظ کرده است. اقدامات غرب، به‌ویژه ترونیکا، نشان‌دهنده عدم تمایل به دیپلماسی واقعی و تلاش برای تحمیل خواسته‌های یک‌جانبه است. گزارش آژانس، با وجود ظاهر فنی، به‌وضوح ابزاری سیاسی برای توجیه فشارهای غرب است. ادعاهای مربوط به «برنامه تسلیحاتی» ایران، بدون شواهد معتبر و بر اساس اسناد جعلی اسرائیل، مطرح شده‌اند. افزایش غنی‌سازی ایران، نتیجه مستقیم خروج آمریکا از برجام و عدم اجرای تعهدات اروپا بوده است. در حالی که ایران تحت نظارت بی‌سابقه آژانس قرار دارد، اتهامات مربوط به سایت‌های اعلام‌نشده، مانند لویرن-شان، ورامین و تورق‌آباد، فاقد شواهد قطعی است و به نظر می‌رسد برای حفظ فشار دیپلماتیک مطرح شده‌اند. موضع‌گیری اسرائیل که خود از بازرسی‌های آژانس مستنناست، نشان‌دهنده استانداردهای دوگانه در نظام بین‌المللی است. تهدید به قطع‌نامه در شورای حکام و ارجاع احتمالی به شورای امنیت، نه‌تنها مذاکرات را به خطر می‌اندازد، بلکه می‌تواند تنش‌های منطقه‌ای را تشدید کند. هشدارهای ایران به اروپا نیز نشان‌دهنده آگاهی تهران از این بازی سیاسی و عزم آن برای دفاع از حقوق خود است. بااین‌حال، ادامه این روند مخرب می‌تواند هزینه‌های سنگینی برای همه طرف‌ها به همراه داشته باشد، به‌ویژه در شرایطی که منطقه خاورمیانه بیش از هر زمان دیگری به ثبات نیاز دارد.

فراخوان

سازمان بهزیستی کشور از کلیه شرکت‌های دارای نمایندگی رسمی فروش و خدمات پس از فروش دستگاههای غربالگری شنوایی نوزادان و شیر خواران (**AOAE/AABR**) دعوت می نماید از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ۷ روز کاری قابلیت دستگاههای غربالگری شنوایی فوق الذکر را که منطبق با شاخصه های تعیین شده می باشد، به صورت مکتوب در پاکت مهر و موم شده به آدرس تهران – خیابان شهید دکتر فیاض بخش – سازمان بهزیستی کشور – (اداره امور قراردادهای تعهدات) تحویل نمایند. شرایط مربوط به شاخصه های دستگاههای غربالگری شنوایی در تارنمای سازمان به آدرس **www. Behzisti.ir** در دسترس می باشد. بدیهی است این فراخوان صرفا به منظور شناسایی شر کت های ذیصلاح بوده و به منز له مناقصه محسوب نمی شود.

شاخصه های دستگاهها:

- دستگاه **AOAE/AABR**، قابلیت حمل در کیف مخصوص بدون نیاز به کامپیوتر جهت انجام آزمایش را دارا باشد.
- نوع تحریک در دستگاه **AABR** بصورت **click** با قابلیت تنظیم شدت از ۳۰ الی ۴۵ دسی بل را دارا باشد.
- دستگاه **AABR** بدون پیش فزونگر مستقل باشد و پیش فزونگر در دستگاه اصلی تعبیه شده باشد.
- محرکات دستگاه **OAE** بتوانند بصورت **Broad-Band Transient** با شدت ۶۵ دسی بل و یا به صورت **Specific Frequency** با شدت ۶۵ دسی بل ارائه گردد.
- قابلیت ارتقاء و سرویس در محل را داشته باشد و نیازی به ارسال دستگاه به خارج از ایران را نداشته باشد.
- هدست اصلی قابلیت تعمیر در ایران را داشته باشد.
- نوع پروب برای تحریک بصورت سیلیکونی و چندبار مصرف با قابلیت ضد عفونی کردن باشد.
- قابلیت ارائه نتایج غربالگری شامل گراف ها و مشخصه های پاسخ بدست آمده را دارا باشد.
- قابلیت ذخیره تست را بصورت حداقل ۱۰۰ تست کامل بهمره مشخصات کامل نوزاد را دارا باشد.
- دارای یک عدد باتری اضافی قابل شارژ باشد و باتری می بایست توسط اپراتور به سادگی قابل تعویض باشد.
- نمایش اطلاعات آزمایش به صورت نوشتاری و گرافیکی باشد.
- نوع زبان کاربردی بهتر است بصورت فارسی باشد.
- ثبت تاریخ تولد و انجام آزمایشات غربالگری شنوایی به صورت شمسی باشد.
- صفحه نمایشگر دستگاه به صورت قابلیت لمسی رنگی **Touch Screen** با کلیدی از نوع سوییچپینگ باشد.
- قابلیت انتقال داده ها به سرور مرکزی سازمان بهزیستی را از طریق مودم **Wireless** در تمامی نقاط ایران را دارا باشد.
- دارای گارانتی به مدت دو سال از تاریخ نصب دستگاه و ده سال خدمات پس از فروش
- شرکت دارای حداقل ۲ سال نمایندگی انحصاری تایید شده اتاق بازرگانی و تایید سفارت جمهوری اسلامی در همان کشور جهت فروش و خدمات پس از فروش را ارائه دهد.
- راهنمای کاربر دستگاه غربالگری شنوایی به زبان فارسی باشد.

شناسه آگهی ۱۹۴۰۵۴۸
م ۱۴ الف ۷۷۱

سازمان امور مالیاتی کشور
م الف ۷۵۵

شناسه آگهی ۱۹۳۸۶۱